

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

P7_TA(2013)0587

Rachunki płatnicze ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 12 grudnia 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie porównywalności opłat za prowadzenie rachunku płatniczego, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego (COM(2013)0266 – C7-0125/2013 – 2013/0139(COD))⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 468/81)

Poprawka 1, o ile nie wskazano inaczej

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie porównywalności opłat za prowadzenie rachunku płatniczego, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

[...]

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 26 ust. 2 TFUE rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału. Fragmentacja rynku wewnętrznego jest szkodliwa dla konkurencyjności, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w Unii. Do utworzenia rynku wewnętrznego niezbędne jest wyeliminowanie bezpośrednich i pośrednich przeszkód w jego prawidłowym funkcjonowaniu. Działania podejmowane na szczeblu Unii w odniesieniu do rynku wewnętrznego w sektorze detalicznych usług finansowych przyczyniły się już w znacznym stopniu do rozwoju działalności transgranicznej dostawców usług płatniczych, zwiększając wybór dostępny konsumentom oraz poprawiając jakość i przejrzystość ofert.
- (2) W tym względzie w dyrektywie 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE⁽²⁾ („dyrektywa w sprawie usług płatniczych”) ustanowiono podstawowe wymogi przejrzystości w odniesieniu do opłat pobieranych przez dostawców usług płatniczych za usługi oferowane w ramach rachunków płatniczych. Ustanowienie tych wymogów znacznie ułatwiło prowadzenie

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi regulaminu (A7-0398/2013).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

działalności dostawcom usług płatniczych dzięki stworzeniu jednolitych zasad w zakresie świadczenia usług płatniczych i udzielanych informacji oraz zmniejszeniu obciążeń administracyjnych, przynosząc jednocześnie oszczędności dostawcom usług płatniczych.

- (2a) **Sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego i rozwój nowoczesnej gospodarki sprzyjającej włączeniu społecznemu zależy w coraz większym stopniu od powszechnego świadczenia usług płatniczych. Zważywszy że dostawcy usług płatniczych, działając zgodnie z logiką rynku, koncentrują się na konsumentach atrakcyjnych z perspektywy komercyjnej, w efekcie pozostawiając konsumentów wrażliwych bez takiego samego wyboru produktów, nowe przepisy w tym zakresie muszą stanowić część strategii inteligentnej gospodarki dla Unii Europejskiej.**
- (3) Wciąż należy jednak podjąć dodatkowe działania, aby ulepszyć i rozwinąć rynek wewnętrzny bankowości detalicznej, **na co wskazał Parlament Europejski w rezolucji z dnia 4 lipca 2012 r. zawierającej zalecenia dla Komisji w sprawie dostępu do podstawowych usług bankowych** ⁽¹⁾. **Działaniom takim powinny towarzyszyć działania sprawiające, że sektor finansowy w Unii będzie służyć przedsiębiorstwom i konsumentom.** Obecnie brak przejrzystości i porównywalności opłat, jak również trudności z przenoszeniem rachunków płatniczych w dalszym ciągu uniemożliwiają powstanie w pełni zintegrowanego rynku. **Należy zająć się problemem rozbieżnej jakości produktów i niewielkiej konkurencji w sektorze bankowości detalicznej i doprowadzić do osiągnięcia wysokiej jakości standardów.**
- (4) Obecne warunki na rynku wewnętrznym mogą zniechęcać dostawców usług płatniczych do korzystania ze swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług na terytorium Unii ze względu na trudności w pozyskiwaniu klientów przy wchodzeniu na nowy rynek. Wchodzenie na nowe rynki często wiąże się z dużymi inwestycjami. Inwestycje takie są uzasadnione jedynie wówczas, gdy dostawca przewiduje wystarczające szanse biznesowe i odpowiedni popyt ze strony konsumentów. Niski poziom mobilności konsumentów w przypadku detalicznych usług finansowych jest w dużej mierze spowodowany brakiem przejrzystości i porównywalności opłat i oferowanych usług, a także trudnościami związanymi z przenoszeniem rachunków płatniczych. Czynniki te ograniczają również popyt. Dotyczy to w szczególności sytuacji transgranicznych.
- (5) Co więcej, rozdrobnienie istniejących krajowych ram regulacyjnych może tworzyć znaczne bariery uniemożliwiające osiągnięcie rynku wewnętrznego w obszarze rachunków płatniczych. Istniejące przepisy krajowe dotyczące rachunków płatniczych, a zwłaszcza porównywalności opłat oraz przenoszenia rachunku płatniczego, są zróżnicowane. Jeżeli chodzi o przenoszenie rachunku, brak jednolitych wiążących środków na szczeblu Unii doprowadził do istnienia rozbieżnych praktyk i środków na szczeblu krajowym. Różnice te są jeszcze bardziej widoczne w obszarze porównywalności opłat, gdzie na szczeblu Unii nie istnieją żadne środki, nawet o charakterze samoregulacyjnym. Z uwagi na fakt, iż banki na ogół dostosowują swoje praktyki do rynków krajowych, ewentualne dalsze pogłębienie tych różnic w przyszłości doprowadzi do zwiększenia kosztów działalności transgranicznej w porównaniu z kosztami ponoszonymi przez dostawców krajowych, a tym samym sprawi, że prowadzenie działalności transgranicznej będzie mniej atrakcyjne. Przeszkody, jakie napotyka konsumenci otwierający rachunek płatniczy za granicą, utrudniają prowadzenie działalności transgranicznej na rynku wewnętrznym. Istniejące restrykcyjne kryteria kwalifikowalności mogą uniemożliwiać obywatelom Unii swobodne przemieszczanie się na terytorium Unii. Zapewnienie wszystkim konsumentom dostępu do rachunku płatniczego pozwoli im na udział w rynku wewnętrznym oraz umożliwi czerpanie korzyści z rynku wewnętrznego.
- (6) Ponadto ponieważ niektórzy potencjalni konsumenci nie otwierają rachunków ze względu na odmowę dostawcy usług albo brak odpowiednich produktów w ofercie, potencjalny popyt na usługi świadczone w ramach rachunków płatniczych w Unii nie jest obecnie w pełni wykorzystywany. Większe uczestnictwo konsumentów w rynku wewnętrznym stanowiłoby dodatkową zachętę dla dostawców usług płatniczych do wchodzenia na nowe rynki. Co więcej, stworzenie warunków, które zapewniłyby wszystkim konsumentom dostęp do rachunku płatniczego, jest konieczne, aby zwiększyć ich udział w rynku wewnętrznym i umożliwić im czerpanie z korzyści wynikających z rynku wewnętrznego.

⁽¹⁾ **Teksty przyjęte P7_TA(2012)0293.**

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- (7) Kwestie przejrzystości i porównywalności opłat podjęto w ramach inicjatywy samoregulacyjnej zainicjowanej przez sektor bankowy. Nie osiągnięto jednak ostatecznego porozumienia odnośnie do odpowiednich wytycznych. Jeżeli chodzi o przenoszenie rachunku, wspólne zasady ustanowione w 2008 r. przez Komitet Europejskiego Sektora Bankowego zawierają wzorcowy mechanizm przenoszenia rachunku bankowego między dostawcami usług płatniczych, którzy są zlokalizowani w tym samym państwie członkowskim. Z uwagi jednak na niewiążący charakter te wspólne zasady stosowano na terytorium Unii w sposób niespójny, w związku z czym nie przyniosły one oczekiwanych wyników. Ponadto wspólne zasady dotyczą jedynie przenoszenia rachunku bankowego na poziomie krajowym, natomiast nie dotyczą przenoszenia transgranicznego. Jeżeli chodzi o dostęp do podstawowego rachunku płatniczego, w zaleceniu 2011/442/UE ⁽¹⁾ Komisja zachęciła państwa członkowskie do podjęcia środków niezbędnych, aby zapewnić jego stosowanie najpóźniej sześć miesięcy po dacie publikacji tego zalecenia. Do tej pory zaledwie kilka państw członkowskich stosuje się do głównych zasad określonych w zaleceniu.
- (8) W celu umożliwienia skutecznej i sprawnej mobilności finansowej w perspektywie długoterminowej zasadnicze znaczenie ma stworzenie jednolitego zbioru przepisów w celu rozwiązania problemu niskiej mobilności konsumentów oraz w szczególności w celu ułatwienia porównywania usług i opłat w zakresie rachunków płatniczych, zachęcenia do przenoszenia rachunków płatniczych, jak również uniknięcia sytuacji, w których konsumenci, którzy zamierzają otworzyć rachunek płatniczy za granicą, są dyskryminowani ze względu na miejsce pobytu. Ponadto konieczne jest przyjęcie odpowiednich środków w celu zwiększenia uczestnictwa konsumentów w rynku usług rachunków płatniczych. Środki te będą stanowiły zachętę dla dostawców usług płatniczych do wchodzenia na rynek wewnętrzny oraz zapewnią równe warunki działania, wzmacniając tym samym konkurencję i wydajną alokację zasobów na detalicznym rynku finansowym Unii z korzyścią dla przedsiębiorstw i konsumentów. Dzięki przejrzystym informacjom na temat opłat i możliwości przenoszenia rachunku w połączeniu z prawem dostępu do usług świadczonych w ramach podstawowego rachunku płatniczego obywatele Unii będą mogli ponadto łatwiej przemieszczać się i dokonywać zakupów na terytorium Unii, a tym samym czerpać korzyści z w pełni funkcjonującego rynku wewnętrznego w obszarze detalicznych usług finansowych i przyczynić się do wzrostu handlu elektronicznego i dalszego rozwoju rynku wewnętrznego.
- (8a) **Zasadnicze znaczenie ma również zapewnienie tego, aby niniejsza dyrektywa nie hamowała innowacji w obszarze detalicznych usług finansowych. Każdego roku rentowność osiągają nowe technologie, które mogą zdezaktualizować obecny model rachunków płatniczych. W szczególności jako alternatywy dla tradycyjnych usług bankowych wspierać należy usługi bankowości mobilnej, usługi typu peer-to-peer oraz karty z zapisaną wartością.**
- (9) Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do rachunków płatniczych posiadanych przez konsumentów. W rezultacie zakres dyrektywy nie obejmuje rachunków posiadanych przez przedsiębiorstwa, nawet małe przedsiębiorstwa lub mikroprzedsiębiorstwa, chyba że są to rachunki osobiste. Ponadto niniejsza dyrektywa nie obejmuje rachunków oszczędnościowych, które mogą mieć bardziej ograniczone funkcje płatnicze. **Niniejsza dyrektywa nie obejmuje również kart kredytowych, które nie są centralnym elementem służącym osiągnięciu jej celów polegających na poprawie włączenia społecznego pod względem finansowym, jak również funkcjonowania rynku wewnętrznego.**
- (10) Definicje zawarte w dyrektywie są dostosowane do definicji zawartych w innych przepisach Unii, w szczególności w dyrektywie 2007/64/WE i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającym wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 924/2009 ⁽²⁾.
- (11) Kluczowe jest, aby opłaty były zrozumiałe dla konsumentów, tak aby mogli oni porównać oferty różnych dostawców usług płatniczych i świadomie wybrać ten rachunek, który najbardziej odpowiada ich potrzebom. Porównanie opłat jest niemożliwe w przypadku, gdy dostawcy usług płatniczych stosują różną terminologię w odniesieniu do tych samych usług i udzielają informacji w różnych formatach. Ujednoliconą terminologią w połączeniu z informacjami na temat opłat za świadczenie najbardziej reprezentatywnych usług związanych z rachunkami płatniczymi przedstawionymi w jednolitym formacie mogą pomóc konsumentom w zrozumieniu i porównaniu opłat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 21.7.2011, s. 87.

⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- (12) Konsumentom najbardziej pomocne byłyby informacje, które są jak najbardziej zwarte, ujednolicone i umożliwiają porównanie różnych dostawców usług płatniczych. Narzędzia udostępniane konsumentom w celu porównania ofert rachunków płatniczych powinny być liczne i należy przeprowadzać badania konsumenckie. Na tym etapie terminologię dotyczącą opłat należy ujednolicić jedynie w odniesieniu do najbardziej reprezentatywnych terminów i definicji w obrębie państw członkowskich w celu ułatwienia szybkiego wdrożenia.
- (13) Terminologię dotyczącą opłat powinny ustalać właściwe organy krajowe, co pozwoli na uwzględnienie specyfiki rynków lokalnych. Ponadto w miarę możliwości terminologię dotyczącą opłat należy ujednolicić na szczeblu Unii, umożliwiając tym samym dokonywanie porównań w całej Unii. Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (EUNB) powinien opracować wytyczne, aby pomóc państwom członkowskim w ustalaniu, **które usługi są najczęściej używane i generują najwyższe koszty dla konsumenta** na szczeblu krajowym. **W celu osiągnięcia skutecznego stosowania ujednoliconej terminologii definicje takie powinny być wystarczająco szerokie.**
- (14) Po sporządzeniu przez właściwe organy krajowe tymczasowego wykazu najbardziej reprezentatywnych usług **powiązanych z rachunkami płatniczymi** na szczeblu krajowym wraz z terminami i definicjami Komisja powinna dokonać ich przeglądu w celu wskazania, za pomocą aktów delegowanych, tych usług, które są wspólne dla większości państw członkowskich, i zaproponowania ujednoliconych terminów w zakresie tych usług na szczeblu Unii.
- (15) By ułatwić konsumentom porównywanie opłat za prowadzenie rachunku płatniczego na całym obszarze rynku wewnętrznego, dostawcy usług płatniczych powinni przedstawić konsumentom **kompleksowy dokument zawierający informacje na temat opłat za wszystkie usługi związane z rachunkiem płatniczym zawarte w wykazie najbardziej reprezentatywnych usług oraz wszelkich innych opłat, które mogą mieć zastosowanie do rachunku. Dokument zawierający informacje na temat opłat powinien w miarę możliwości zawierać standardowe terminy i definicje ustalone na szczeblu unijnym.** Przyczyniłoby się to również do ustanowienia równych warunków działania dla instytucji kredytowych konkurujących na rynku rachunków płatniczych. Aby pomóc konsumentom zrozumieć opłaty należne za prowadzenie rachunku płatniczego, należy im udostępnić słowniczek pojęć zawierający **jasne, niespecjalistyczne i jednoznaczne** wyjaśnienie przynajmniej usług **związanych z rachunkiem płatniczym i odpowiednie definicje i wyjaśnienia.** Słowniczek pojęć powinien służyć jako użyteczne narzędzie pozwalające lepiej zrozumieć znaczenie opłat i przyczyniające się do wzmocnienia pozycji konsumentów w zakresie dokonywania wyboru z szerszej oferty rachunków płatniczych. Dostawcy usług płatniczych powinni być również zobowiązani do **bezpłatnego i co najmniej corocznego** informowania konsumentów o wszystkich **opłatach i odsetkach mających zastosowanie do ich rachunku.** Informacje ex post należy zawrzeć w specjalnym zestawieniu. Powinno ono zapewniać dokładny przegląd **uzyskanych odsetek**, poniesionych opłat oraz **uprzedniego zawiadomienia o zmianach opłat lub oprocentowania.** Konsumentowi **należy udzielać informacji koniecznych** do zrozumienia, do czego odnoszą się wydatki poniesione na opłaty i odsetki, oraz ocenienia, czy należy zmienić własne zachowania konsumpcyjne, czy też zmienić dostawcę usług.
- (16) W celu zaspokojenia potrzeb konsumentów konieczne jest zapewnienie dokładnych, jasnych i porównywalnych informacji na temat opłat za prowadzenie rachunków płatniczych. **EUNB powinien zatem, po przeprowadzeniu konsultacji z organami krajowymi i po badaniach konsumenckich opracować projekty wykonawczych standardów technicznych dotyczących ujednoliconego formatu prezentowania dokumentu zawierającego informacje na temat opłat oraz w zestawienia opłat i wspólnych symboli** w celu dopilnowania, aby były one zrozumiałe i porównywalne dla konsumentów. Dokument zawierający informacje na temat opłat i zestawienie opłat powinny być łatwe do odróżnienia od innych komunikatów.
- (17) Aby zapewnić jednolite stosowanie określonej na szczeblu Unii terminologii w całej Unii, państwa członkowskie powinny nałożyć na dostawców usług płatniczych obowiązek stosowania terminologii określonej na szczeblu Unii oraz pozostałej ujednoliconej terminologii krajowej określonej w tymczasowym wykazie przy komunikowaniu się z konsumentami, w tym w dokumencie zawierającym informacje na temat opłat i w zestawieniu opłat. **Dostawcy usług płatniczych powinni móc stosować oznaczenia handlowe** w dokumencie zawierającym informacje na temat opłat **lub w zestawieniu opłat w celu określenia swoich usług lub rachunków płatniczych, pod warunkiem że będą one używane wraz z ujednoliconą terminologią jako drugorzędne oznaczenie oferowanych usług lub rachunku.**

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- (18) **Niezależne** porównywarki internetowe stanowią dla konsumentów skuteczny środek umożliwiający ocenę zalet różnych ofert rachunków płatniczych w jednym miejscu. **Tego rodzaju** strony internetowe mogą zapewniać właściwą równowagę między zapotrzebowaniem na jasne i zwięzłe, a zarazem kompletne i wyczerpujące informacje, ponieważ umożliwiają użytkownikom dostęp do bardziej szczegółowych informacji na temat interesujących ich zagadnień. Strony te mogą również zmniejszyć koszty wyszukiwania, gdyż konsumenci nie będą musieli oddzielnie gromadzić informacji od poszczególnych dostawców usług płatniczych. **Ważne jest, żeby informacja podawana na takich stronach była wiarygodna, bezstronna i przejrzysta oraz by konsumenci byli świadomi jej istnienia. W związku z tym odpowiednie władze powinny aktywnie informować opinię publiczną o takich stronach.**
- (19) Aby uzyskać obiektywne informacje na temat **stosowanych** opłat **i oprocentowania mającego zastosowanie do rachunku płatniczego**, konsumenci powinni mieć dostęp do porównywarek internetowych, które są **ogólnodostępne i niezależne** od dostawców usług płatniczych. Państwa członkowskie powinny więc zapewnić, **by konsumenci posiadali** na ich terytorium **swobodny dostęp** do co najmniej jednej **niezależnej i publicznie dostępnej** strony internetowej **■**. Takie porównywarki internetowe mogą prowadzić właściwe organy, inne organy publiczne lub akredytowane podmioty prywatne **albo inne podmioty w ich imieniu. W celu zwiększenia zaufania konsumentów do dostępnych porównywarek** państwa członkowskie powinny ustanowić system dobrowolnej akredytacji umożliwiający prywatnym podmiotom prowadzącym porównywarki internetowe ubieganie się o akredytację zgodnie z określonymi kryteriami jakości. Jeżeli żadna porównywarka internetowa prowadzona przez podmiot prywatny nie uzyska akredytacji, należy stworzyć porównywarkę prowadzoną przez właściwe organy lub inne organy publiczne **albo inne podmioty w ich imieniu**. Również takie strony internetowe powinny spełniać kryteria jakości.
- (20) Dla dostawców usług płatniczych powszechną praktyką jest oferowanie rachunku płatniczego w pakiecie z innymi produktami lub usługami finansowymi. Praktyka ta może służyć dostawcom usług płatniczych jako sposób dywersyfikacji oferty i konkurowania z innymi dostawcami, a ostatecznie może przynosić korzyści konsumentom. Z przeprowadzonego przez Komisję w 2009 r. badania dotyczącego praktyk sprzedaży wiązanej w sektorze finansowym, a także z odnośnych konsultacji i skarg konsumentów wynika jednak, że dostawcy usług płatniczych mogą oferować rachunki bankowe w pakiecie z produktami, którymi konsumenci nie byli zainteresowani i które nie są niezbędne do prowadzenia rachunków płatniczych, jak np. ubezpieczenie mieszkania. Ponadto zaobserwowano, że praktyki te mogą zmniejszać przejrzystość i porównywalność cen, ograniczać warianty zakupu dostępne konsumentom i negatywnie wpływać na ich mobilność. Dlatego też państwa członkowskie powinny dopilnować, aby konsumenci byli informowani o **tym, czy jest możliwe zakupienie rachunku płatniczego oddzielnie, a jeżeli tak, to o kosztach i opłatach związanych z innymi produktami lub usługami finansowymi zawartymi w pakiecie**, w przypadku gdy dostawcy usług płatniczych oferują rachunki płatnicze w formie pakietu. **■**
- (21) Konsumenci rozważają możliwość przeniesienia rachunku jedynie wówczas, gdy proces ten nie wiąże się z nadmiernymi obciążeniami administracyjnymi i finansowymi. Procedura przeniesienia rachunku płatniczego do innego dostawcy usług płatniczych powinna być jasna, szybka **i bezpieczna. Jeżeli** opłaty **są** pobierane przez dostawców usług płatniczych w odniesieniu do usługi przeniesienia, powinny być **one adekwatne i** zgodne z **art. 45 ust. 2 dyrektywy 2007/64/WE**. Aby wywrzeć pozytywny wpływ na konkurencję, przenoszenie rachunku płatniczego należy uprościć również na poziomie transgranicznym. Z uwagi na fakt, że przeniesienie transgraniczne może być bardziej skomplikowane niż przeniesienie na poziomie krajowym oraz może wymagać od dostawców usług płatniczych dostosowania i udoskonalenia procedur wewnętrznych, **należy przewidzieć dłuższe okresy przejściowe w odniesieniu do usługi przeniesienia rachunku między dostawcami usług płatniczych zlokalizowanymi w różnych państwach członkowskich.**
- (21a) **Państwa członkowskie powinny mieć możliwość w odniesieniu do przeniesienia rachunku między dostawcami usług zlokalizowanymi na ich terytorium ustanowienia lub utrzymania przepisów różniących się od przepisów dyrektywy, jeżeli jest to wyraźnie w interesie konsumenta.**
- (22) W miarę możliwości należy jak najbardziej uprościć proces przeniesienia rachunku dla konsumenta. W związku z tym państwa członkowskie powinny dopilnować, aby otrzymujący dostawca usług płatniczych ponosił odpowiedzialność za wszczęcie procesu i zarządzanie nim w imieniu konsumenta.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- (23) **Zasadniczo i pod warunkiem, że konsument udzielił zgody**, otrzymujący dostawca usług płatniczych powinien **w imieniu konsumenta** przeprowadzić **przeniesienie** regularnych płatności, jak również dokonać przelewu **każdego** pozostałego salda **dodatniego**, najlepiej w ciągu jednego spotkania z otrzymującym dostawcą usług płatniczych. W tym celu konsumenci powinni mieć możliwość podpisania jednego upoważnienia w celu **wyrażenia lub wycofania** zgody na wspomniane działania. Przed udzieleniem upoważnienia konsument powinien otrzymać informacje na temat wszystkich etapów procedury, które są niezbędne do zakończenia procesu przeniesienia rachunku.
- (24) Aby przeniesienie rachunku zakończyło się powodzeniem, konieczna jest współpraca ze strony przekazującego dostawcy usług płatniczych. Otrzymujący dostawca usług płatniczych powinien **mieć możliwość zwrócenia się do konsumenta lub w razie potrzeby do** przekazującego dostawcy usług płatniczych **o przekazanie wszystkich informacji**, jakie uzna za konieczne do przywrócenia regularnych płatności na nowym rachunku płatniczym. Informacje te nie powinny jednak wykraczać poza informacje niezbędne do dokonania przeniesienia rachunku, a otrzymujący dostawca usług płatniczych nie powinien prosić o zbędne informacje.
- (25) Konsumenci nie powinni podlegać karom finansowym ani ponosić żadnych innych strat finansowych w związku z niewłaściwym kierowaniem przychodzących na rachunek poleceń przelewu lub poleceń zapłaty. Jest to szczególnie istotne w przypadku niektórych kategorii płatników i odbiorców płatności, takich jak dostawcy mediów, którzy wykorzystują środki elektroniczne (np. bazy danych) do przechowywania szczegółowych danych o rachunkach konsumentów i wykonywania licznych regularnych transakcji z udziałem dużej liczby konsumentów.
- (26) Państwa członkowskie powinny zagwarantować, że konsumenci zamierzający otworzyć rachunek płatniczy nie są dyskryminowani ze względu na przynależność państwową lub miejsce pobytu. Chociaż istotne jest dopilnowanie przez dostawców usług płatniczych, aby ich klienci nie wykorzystywali systemu finansowego do celów niezgodnych z prawem, takich jak oszustwo, pranie pieniędzy czy finansowanie terroryzmu, nie powinni oni stwarzać przeszkód konsumentom, którzy chcą czerpać korzyści z rynku wewnętrznego poprzez otwieranie rachunków płatniczych za granicą.
- (27) Konsumenci, którzy przebywają legalnie na terytorium Unii **nie mogą być dyskryminowani ze względu na swoją narodowość lub miejsce zamieszkania ani z innych przyczyn, o których mowa w art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej przy składaniu wniosku o rachunek płatniczy i w dostępie do niego na terenie Unii. Ponadto dostęp do** podstawowego rachunku płatniczego **państwa członkowskie powinny zapewniać bez względu na sytuację finansową konsumenta, taką jak jego sytuacja pod względem zatrudnienia, poziom dochodów, historia kredytowa czy upadłość konsumencka.**
- (28) Państwa członkowskie powinny dopilnować, **aby wszyscy dostawcy usług płatniczych działający na rynku detalicznym usług płatniczych oferowali konsumentom podstawowy rachunek płatniczy, o jakim mowa w niniejszej dyrektywie, i oferowali rachunki płatnicze jako integralną część swojej działalności.** Dostęp do rachunku nie powinien być zbyt trudny i nie powinien się wiązać z nadmiernymi kosztami dla konsumentów. **Prawo dostępu do podstawowego rachunku płatniczego w każdym państwie członkowskim powinno być przyznawane zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności w zakresie stosowania procedur należytej staranności wobec klienta. Równocześnie przepisy niniejszej dyrektywy jako takie nie mogą być używane jako przyczyna odrzucania klientów mniej atrakcyjnych dla dostawcy usług.. Należy ustanowić mechanizm wspierania konsumentów bez stałego adresu zamieszkania, ubiegających się o azyl i konsumentów, którzy nie mają pozwolenia na pobyt, ale których wydalenie jest niemożliwe ze względu na wymogi rozdziału II dyrektywy 2005/60/WE.**
- (28a) **Aby zapewnić prawidłową obsługę użytkowników podstawowych rachunków płatniczych, państwa członkowskie powinny wymagać od dostawców, aby odpowiedni personel był właściwie przeszkolony oraz aby dopilnowali oni, by potencjalne konflikty interesów nie miały negatywnego wpływu na tych klientów.**

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15).

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- (29) *Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymagania, by dostawcy usług płatniczych sprawdzali, czy konsument posiada już aktywny i równoważny rachunek płatniczy na tym samym terytorium i wymagali od konsumenta podpisania stosownego oświadczenia. Dostawcy usług płatniczych nie powinni móc odrzucić wniosku o uzyskanie dostępu do podstawowego rachunku płatniczego, z wyjątkiem przypadków określonych w niniejszej dyrektywie.*
- (29a) *Państwa członkowskie dopilnowują, aby proces przetwarzania wniosków o udzielenie dostępu do podstawowego rachunku płatniczego przez dostawców usług płatniczych odbywał się w terminach ustanowionych niniejszą dyrektywą oraz żeby w przypadku odmowy dostawcy usług płatniczych informowali konsumenta o szczegółowych przyczynach, chyba że taka informacja naruszałaby cele związane z bezpieczeństwem krajowym lub przestępstwami finansowymi.*
- (30) *Konsumenci powinni mieć zagwarantowany dostęp do szeregu podstawowych usług płatniczych. Państwa członkowskie powinny dopilnowywać, aby – jeżeli konsument korzysta z podstawowego rachunku płatniczego do celów prywatnych nie istniały ograniczenia liczby operacji, jakich może dokonać konsument zgodnie ze specjalną taryfą prowizji i opłat określoną w niniejszej dyrektywie. Określając definicję celów prywatnych, państwa członkowskie powinny uwzględniać istniejące zachowania konsumentów i powszechne praktyki handlowe. Usługi powiązane z podstawowymi rachunkami płatniczymi powinny obejmować możliwość umieszczania środków pieniężnych na rachunku i ich wypłacania z rachunku. Konsumentom powinni mieć możliwość wykonywania podstawowych transakcji płatniczych, takich jak otrzymywanie dochodów lub świadczeń, płacenie rachunków lub podatków oraz nabywanie towarów i usług, w tym za pośrednictwem polecenia zapłaty, polecenia przelewu oraz za pomocą karty płatniczej. Usługi takie powinny umożliwiać zakup towarów i usług w internecie oraz dawać konsumentom możliwość inicjowania zleceń płatniczych za pośrednictwem narzędzi bankowości internetowej zapewnianych przez dostawcę usług płatniczych, jeżeli są one dostępne. Podstawowy rachunek płatniczy nie powinien być jednak ograniczony do zastosowań internetowych, ponieważ stwarzałoby to przeszkodę dla konsumentów nieposiadających dostępu do internetu. W przypadku podstawowego rachunku płatniczego konsumenci nie powinni mieć dostępu do kredytu w rachunku bieżącym. Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić dostawcom usług płatniczych na oferowanie kredytu w rachunku bieżącym i innych produktów kredytowych jako usług odrębnych konsumentom korzystającym z podstawowych rachunków płatniczych, pod warunkiem że dostęp do rachunku płatniczego i korzystanie z niego nie jest w żaden sposób ograniczone lub uwarunkowane zakupem takich odrębnych produktów lub usług. Wszelkie opłaty za takie usługi powinny być przejrzyste i przynajmniej na poziomie równie korzystnym jak ten, który przewiduje zwykła polityka cenowa dostawcy.*
- (31) *Aby zapewnić dostęp do podstawowych rachunków płatniczych dla możliwie najszerszego grona konsumentów, rachunki te powinny być oferowane nieodpłatnie lub za adekwatną opłatą. Państwa członkowskie powinny wymagać od dostawców usług płatniczych, aby podstawowy rachunek płatniczy był zawsze rachunkiem płatniczym o najniższych opłatach z tytułu uzyskania dostępu do minimalnego pakietu usług określonych w danym państwie członkowskim. Ponadto wszelkie dodatkowe opłaty pobierane od konsumenta z tytułu niewypełnienia przez niego warunków określonych w umowie również powinny być adekwatne i nie wyższe niż opłaty wynikające z regularnej polityki cenowej dostawcy.*
- (32) *Dostawca usług płatniczych powinien odmówić otwarcia rachunku lub powinien rozwiązać umowę podstawowego rachunku płatniczego wyłącznie w szczególnych okolicznościach, na przykład w przypadku niezgodności z prawodawstwem w zakresie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu czy zapobiegania przestępstwom i prowadzenia dochodzeń w ich sprawie. Nawet w wymienionych przypadkach odmowę można uznać za uzasadnioną jedynie wówczas, gdy konsument nie przestrzega przepisów wspomnianego prawodawstwa, a nie z powodu zbyt uciążliwej lub kosztownej procedury sprawdzania zgodności z prawodawstwem.*
- (33) *Państwa członkowskie powinny zapewniać wprowadzenie odpowiednich środków mających na celu zwiększenie świadomości opinii publicznej w zakresie dostępności podstawowych rachunków płatniczych, procedur i warunków korzystania z nich ustanowionych w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie dopilnowują, aby środki komunikacji były odpowiednie, właściwie ukierunkowane i skierowane w szczególności konsumentów nieposiadających rachunku, konsumentów wrażliwych i mobilnych. Dostawcy usług płatniczych powinni aktywnie udostępniać konsumentom przystępne informacje na temat szczególnych cech oferowanych podstawowych rachunków płatniczych, wiążących się z nimi opłat oraz warunków korzystania z takich rachunków, a także odpowiednią pomoc. Konsumentom powinni zostać w szczególności poinformowani o tym, że wykupienie dodatkowych usług nie jest wymagane w celu uzyskania dostępu do podstawowego rachunku płatniczego. Aby zminimalizować ryzyko wykluczenia społecznego konsumentów pod względem finansowym,*

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

państwa członkowskie powinny zadbać o lepszą edukację finansową, w tym również w szkołach, oraz zwalczać nadmierne zadłużanie się. Ponadto państwa członkowskie powinny wspierać stosowne inicjatywy dostawców usług płatniczych, tak aby udostępnianiu podstawowych rachunków płatniczych towarzyszyły działania w zakresie niezależnej edukacji finansowej.

- (34) Państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy, które są uprawnione do zapewnienia egzekwowania przepisów niniejszej dyrektywy oraz które posiadają uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń i egzekwowania prawa. Wyznaczone właściwe organy **powinny być niezależne od dostawców usług płatniczych i powinny** dysponować odpowiednimi zasobami do wykonywania swoich obowiązków. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyznaczania różnych właściwych organów, aby móc egzekwować wypełnianie szerokiego zakresu obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie.
- (35) Konsumenci powinni mieć dostęp do skutecznych i wydajnych procedur **składania skarg i dochodzenia roszczeń w ramach** pozasądowego rozstrzygania sporów dotyczących praw i obowiązków ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy. **Dostęp do procedur pozasądowego rozstrzygania sporów powinien być łatwy, a właściwe organy powinny spełniać szereg kryteriów, takich jak równe reprezentowanie dostawców usług i użytkowników.** W odniesieniu do odpowiednich sporów umownych dostęp taki zapewnia już dyrektywa 2013/.../UE. Konsumenci powinni mieć jednak także prawo dostępu do procedur pozasądowego rozstrzygania sporów w przypadku sporów wynikłych przed zawarciem umowy, dotyczących praw i obowiązków ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy, np. w przypadku odmowy dostępu do podstawowego rachunku płatniczego. Zapewnienie zgodności z przepisami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie wymaga przetwarzania danych osobowych konsumentów. Przetwarzanie danych osobowych reguluje dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾. W związku z tym niniejsza dyrektywa powinna być zgodna z zasadami ustanowionymi w dyrektywie 95/46/WE, jak również z krajowymi przepisami wdrażającymi te zasady.
- (36) Aby osiągnąć cele określone w niniejszej dyrektywie należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do określenia na szczeblu Unii ujednoczonej terminologii w zakresie usług płatniczych, wspólnej dla szeregu państw członkowskich, wraz z definicjami tych terminów.
- I**
- (38) **Każdego roku, przy czym po raz pierwszy** w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny sporządzać wiarygodne roczne statystyki dotyczące funkcjonowania środków wprowadzonych na mocy niniejszej dyrektywy. W tym celu powinny one korzystać z wszelkich odpowiednich źródeł informacji i przekazywać zgromadzone informacje Komisji. **Komisja na podstawie otrzymanych informacji powinna przedstawiać roczne sprawozdanie.**
- (39) Przegląd niniejszej dyrektywy należy przeprowadzić **cztery lata** po jej wejściu w życie w celu uwzględnienia zmian rynkowych, takich jak pojawienie się nowych rodzajów rachunków płatniczych i usług płatniczych, jak również zmian w innych obszarach prawa unijnego oraz doświadczeń państw członkowskich. W ramach przeglądu należy ocenić, czy wprowadzone środki zwiększyły wiedzę konsumentów na temat opłat za prowadzenie rachunku płatniczego i porównywalność rachunków płatniczych oraz czy ułatwiły one przenoszenie rachunków. Podczas przeglądu należy również określić liczbę otwartych podstawowych rachunków płatniczych, w tym przez konsumentów nieposiadających wcześniej rachunku, **okres posiadania takiego rachunku, liczbę odpowiedzi odmownych na wniosek o otwarcie podstawowego rachunku płatniczego i rozwiązań umów o prowadzenie takiego rachunku wraz z uzasadnieniami, jak również wysokość kosztów z tym związanych.** Ponadto należy ocenić zasadność utrzymania wydłużonych terminów dla dostawców usług płatniczych na dokonanie transgranicznego przeniesienia rachunku. W ramach przeglądu należy także ocenić, czy przepisy dotyczące informacji, których muszą dostarczać dostawcy usług płatniczych przy oferowaniu produktów w pakietach, są wystarczające, czy też konieczne jest wprowadzenie dodatkowych środków. Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, dołączając do niego, w stosownych przypadkach, wnioski ustawodawcze.
- (40) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej zgodnie z art. 6 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- (41) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (41a) *Pod warunkiem zgody ze strony Komisji państwo członkowskie powinno móc podjąć decyzję o zwolnieniu dostawców usług płatniczych z obowiązku oferowania podstawowych rachunków płatniczych. Komisja powinna wyrażać zgodę na zwolnienia jedynie wówczas, gdy wszystkim dostawcom usług zagwarantowane zostaną równe warunki prowadzenia działalności, gdy nie będzie podważane prawo dostępu przysługujące konsumentom oraz gdy klienci korzystający z podstawowych rachunków płatniczych nie będą stygmatyzowani. Zgoda Komisji nie może przyczynić się do powstania sytuacji, w której tylko jeden dostawca usług płatniczych będzie mógł oferować tego rodzaju podstawowy rachunek płatniczy w państwie członkowskim,*

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące przejrzystości i porównywalności opłat pobieranych od konsumentów w odniesieniu do rachunków płatniczych posiadanych przez nich na terytorium Unii Europejskiej i prowadzonych przez dostawców usług płatniczych zlokalizowanych w Unii, jak również przepisy dotyczące przenoszenia rachunków płatniczych w obrębie Unii.
2. W niniejszej dyrektywie określa się także ramy przepisów i warunków, zgodnie z którymi państwa członkowskie gwarantują konsumentom prawo do otwierania podstawowych rachunków płatniczych w Unii oraz do korzystania z takich rachunków.
3. Otwarcie podstawowego rachunku płatniczego i korzystanie z niego na mocy niniejszej dyrektywy musi być zgodne z przepisami rozdziału II dyrektywy 2005/60/WE.

3a. Bez uszczerbku dla art. 15 – 19 podstawowy rachunek płatniczy uznaje się na potrzeby niniejszej dyrektywy za rachunek płatniczy.

4. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do dostawców usług płatniczych zlokalizowanych w Unii.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „konsument” oznacza każdą osobę fizyczną, która działa w celach innych niż jej działalność handlowa, gospodarcza, rzemieślnicza lub zawodowa;
- aa) „przebywający legalnie” odnosi się do każdego obywatela Unii lub państwa trzeciego, który przebywa legalnie na terytorium Unii, a także osoby ubiegające się o azyl na podstawie konwencji genewskiej z dnia 28 lipca 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców, protokołu do niej z dnia 31 stycznia 1967 r. i innych odpowiednich umów międzynarodowych;
- b) „rachunek płatniczy” oznacza rachunek prowadzony w imieniu co najmniej jednego użytkownika usług płatniczych, który jest wykorzystywany do wykonywania transakcji płatniczych;
- c) „usługa płatnicza” oznacza usługę płatniczą zgodnie z definicją w art. 4 pkt 3 dyrektywy 2007/64/WE;
- ca) „usługi powiązane z rachunkiem płatniczym” oznaczają wszelkie usługi powiązane z prowadzeniem rachunku płatniczego, w tym usługi płatnicze i transakcje płatnicze objęte art. 3 lit. g) dyrektywy 2007/64/WE;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- d) „transakcja płatnicza” oznacza działanie zainicjowane przez płatnika lub odbiorcę, polegające na lokowaniu, transferze lub wycofaniu środków pieniężnych, niezależnie od rodzaju leżących u jego podstawy zobowiązań między płatnikiem a odbiorcą;
- e) „dostawca usług płatniczych” oznacza dostawcę usług płatniczych zgodnie z definicją w art. 4 pkt 9 dyrektywy 2007/64/WE, **lecz dla celów rozdziału IV „dostawca usług płatniczych” oznacza wszystkich dostawców usług płatniczych zlokalizowanych na terytorium państw członkowskich, którzy prowadzą działalność w zakresie ogólnych detalicznych usług płatniczych i którzy w ramach swojej regularnej działalności gospodarczej oferują rachunki płatnicze jako integralną część oferty;**
- f) „instrument płatniczy” oznacza instrument płatniczy zgodnie z definicją w art. 4 pkt 23 dyrektywy 2007/64/WE;
- g) „przekazujący dostawca usług płatniczych” oznacza dostawcę usług płatniczych, który przekazuje informacje na temat wszystkich lub niektórych regularnych płatności;
- h) „otrzymujący dostawca usług płatniczych” oznacza dostawcę usług płatniczych, który otrzymuje informacje na temat wszystkich lub niektórych regularnych płatności;
- i) „płatnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która jest posiadaczem rachunku płatniczego i która składa zlecenie płatnicze z tego rachunku płatniczego, lub – w przypadku braku rachunku płatniczego płatnika – osobę fizyczną lub prawną, która składa dyspozycję realizacji zlecenia płatniczego na rachunek płatniczy odbiorcy;
- j) „odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która jest zamierzonym odbiorcą środków pieniężnych stanowiących przedmiot transakcji płatniczej;
- k) „opłaty” oznaczają **wszelkie** ewentualne opłaty **i kary** należne dostawcy usług płatniczych od konsumenta za świadczenie usług powiązanych z rachunkiem płatniczym **lub w związku z nimi;**
- ka) „oprocentowanie” oznacza odsetki wypłacane konsumentowi w związku z przechowywaniem funduszy na rachunku płatniczym;**
- l) „trwały nośnik informacji” oznacza dowolny instrument umożliwiający konsumentowi lub dostawcy usług płatniczych przechowywanie informacji adresowanych osobiście do *tego konsumenta* w sposób umożliwiający dostęp do nich w przyszłości przez okres właściwy do celów tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;
- m) „przeniesienie rachunku” oznacza dokonanie na wniosek konsumenta przeniesienia od jednego do innego dostawcy usług płatniczych informacji na temat wykonywanych na rachunku płatniczym wszystkich lub niektórych stałych zleceń dotyczących poleceń przelewu, regularnych poleceń zapłaty oraz regularnie przychodzących na rachunek poleceń przelewu, któremu może towarzyszyć przekazanie dodatkowego salda z jednego rachunku płatniczego na inny lub zamknięcie poprzedniego rachunku; **Przeniesienie rachunku nie oznacza przeniesienia umowy od przekazującego dostawcy usług płatniczych do otrzymującego dostawcy usług płatniczych;**
- n) „polecenie zapłaty” oznacza usługę płatniczą polegającą na obciążeniu rachunku płatniczego płatnika, w przypadku gdy transakcja płatnicza została zainicjowana przez odbiorcę na podstawie zgody udzielonej przez płatnika;
- o) „polecenie przelewu” oznacza usługę płatniczą polegającą na uznaniu rachunku płatniczego odbiorcy, w przypadku gdy transakcja płatnicza lub seria transakcji płatniczych z rachunku płatniczego płatnika są dokonywane przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek płatniczy płatnika, na podstawie dyspozycji udzielonych przez płatnika;
- p) „zlecenie stałe” oznacza usługę płatniczą polegającą na regularnym uznawaniu rachunku płatniczego odbiorcy, w przypadku gdy seria transakcji płatniczych z rachunku płatniczego płatnika jest dokonywana przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek płatniczy płatnika, na podstawie dyspozycji udzielonych przez płatnika;
- q) „środki pieniężne” oznaczają banknoty, monety oraz pieniądź w postaci zapisu księgowego, a także pieniądź elektroniczny w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy 2009/110/WE;
- r) „umowa ramowa” oznacza umowę o usługę płatniczą, która reguluje wykonywanie w przyszłości zarówno pojedynczych, jak i następujących po sobie transakcji płatniczych i która może zawierać obowiązek i warunki otwarcia rachunku płatniczego;
- ra) „dzień roboczy” oznacza dzień roboczy określony w art. 4 ust. 27 dyrektywy 2007/64/WE;**

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

Artykuł 3

Ujednolicona terminologia związana z rachunkami płatniczymi

1. Państwa członkowskie zapewniają sporządzenie przez właściwe organy, o których mowa w art. 20, tymczasowego wykazu **najbardziej reprezentatywnych usług płatniczych związanych z rachunkami płatniczymi na szczeblu krajowym. Wykaz powinien obejmować co najmniej 10 najbardziej reprezentatywnych usług dostępnych na szczeblu krajowym.** Wykaz ten zawiera terminy i definicje dotyczące każdej ze wskazanych usług, **a w każdym języku urzędowym państwa członkowskiego używa się tylko jednego terminu dla każdej usługi.**

2. Na potrzeby ust. 1 właściwe organy uwzględniają następujące usługi:

- a) najczęściej wykorzystywane przez konsumentów w odniesieniu do ich rachunku płatniczego;
- b) generujące najwyższe koszty dla konsumentów, **zarówno w ujęciu ogólnym, jak i jednostkowym;**

W celu zapewnienia starannego stosowania tych kryteriów dla celów ust. 1, EUNB opracowuje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, aby wesprzeć właściwe organy.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tymczasowych wykazach, o których mowa w ust. 1, **do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Państwa członkowskie dostarczają Komisji na jej wniosek dodatkowe informacje dotyczące danych, na podstawie których sporządziły takie wykazy w odniesieniu do kryteriów, o których mowa w ust. 2.**

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 24 określających – na podstawie tymczasowych wykazów przekazanych zgodnie z ust. 3 – ujednoliconą terminologię Unii dla tych usług **związanych z usługami płatniczymi**, które są wspólne co najmniej dla większości państw członkowskich. Ujednolicona terminologia Unii **ma być jasna i spójna oraz** obejmować wspólne terminy i definicje dotyczące wspólnych usług. **W każdym języku urzędowym państwa członkowskiego używa się tylko jednego terminu dla każdej usługi.**

5. Po publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej aktów delegowanych, o których mowa w ust. 4, każde państwo członkowskie niezwłocznie, **a najpóźniej w ciągu jednego miesiąca** włącza ujednoliconą terminologię Unii, przyjętą zgodnie z ust. 4, do tymczasowego wykazu, o którym mowa w ust. 1, i publikuje ten wykaz.

Artykuł 4

Dokument zawierający informacje na temat opłat i słowniczek pojęć

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby **w odpowiednim czasie** przed zawarciem umowy rachunku płatniczego z konsumentem dostawcy usług płatniczych przekazywali konsumentowi **wyczerpujący** dokument zawierający informacje na temat opłat. **Dokument zawierający informacje na temat opłat określa wszystkie dostępne usługi związane z rachunkiem płatniczym zawarte w wykazie** najbardziej reprezentatywnych usług, o którym mowa w art. 3 ust. 5, oraz powiązanych opłat za świadczenie każdej usługi. **Zawiera także wszelkie pozostałe opłaty i odsetki, które mogą mieć zastosowanie do rachunku. Aby odróżnić dokument zawierający informacje na temat opłat od dokumentów handlowych lub dotyczących umowy, powinien on być opatrzony wspólnym symbolem na górze pierwszej strony.** Państwa członkowskie dopilnowują, by dostawcy usług płatniczych informowali konsumentów o zmianach opłat i udostępniali im **zaktualizowane dokumenty zawierające informacje na temat opłat w stosownych przypadkach.**

Jeżeli opłata za usługę jest ważna tylko dla niektórych kanałów komunikacyjnych, np. dla płatności przez internet albo w oddziale, lub kiedy opłata ma różną wysokość w zależności od używanego kanału, jest to wyraźnie zaznaczone w dokumencie zawierającym informacje na temat opłat.

1a. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy usług płatniczych nie nakładali opłat ani prowizji niewymienionych w dokumencie zawierającym informacje na temat opłat.

2. W przypadku gdy co najmniej jedna usługa płatnicza **■** jest oferowana w ramach pakietu usług **płatniczych**, w dokumencie zawierającym informacje na temat opłat wskazuje się **opłatę za cały pakiet**, usługi które wchodzą w zakres pakietu, **ich liczbę**, jak również opłaty za świadczenie każdej usługi, **która nie jest uwzględniona w pakiecie ■**.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

5. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy usług płatniczych udostępniali konsumentom słowniczek pojęć **obejmujący wszystkie usługi**, o których mowa w ust. 1, jak również powiązane definicje **i wyjaśnienia**.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby słowniczek udostępniony zgodnie z akapitem pierwszym był napisany językiem jasnym, jednoznacznym i bez sformułowań specjalistycznych oraz aby nie wprowadzał w błąd.

6. Dostawcy usług płatniczych **stale** udostępniają **klientom i potencjalnym klientom** dokument zawierający informacje na temat opłat i słowniczek pojęć **w formie elektronicznej** na swoich stronach internetowych, **gdzie jest łatwo dostępny także dla osób, które nie są klientami**. Dostawcy usług płatniczych nieodpłatnie udostępniają dokument zawierający informacje na temat opłat **na trwałym nośniku** w miejscu dostępnym dla konsumentów, **a słowniczek jest dostępny na trwałym nośniku na żądanie**.

7. **EUNB po konsultacji z organami krajowymi i po przeprowadzeniu badania konsumentckiego, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych dotyczących ujednoliconego formatu prezentowania** dokumentu zawierającego informacje na temat opłat i jego wspólnego symbolu.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 5

Zestawienie opłat

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy usług płatniczych **nieodpłatnie** przekazywali konsumentom **co najmniej raz do roku zestawienie wszystkich opłat i odsetek mających zastosowanie do rachunku płatniczego**.

Umawiające się strony uzgadniają kanał komunikacyjny służący do przekazywania konsumentowi zestawienia opłat. Zestawienie udostępnia się w formie papierowej na żądanie konsumenta.

2. Zestawienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

- a) jednostkową opłatę pobieraną za każdą usługę **i** liczbę przypadków skorzystania z danej usługi w odnośnym okresie oraz **w przypadku gdy usługi są połączone w pakiet, opłatę za cały pakiet;**
 - b) całkowitą kwotę opłat pobranych za każdą usługę świadczoną w odnośnym okresie, **uwzględniając w stosownych przypadkach konkretne struktury opłat związane z pakietami usług;**
 - ba) **stopę odsetek od salda debetowego mająca zastosowanie do rachunku, liczbę dni, podczas których rachunek był obciążony kredytem w rachunku bieżącym, oraz całkowitą kwotę odsetek z tytułu kredytu w rachunku bieżącym w odnośnym okresie;**
 - bb) **oprocentowanie mające zastosowanie do rachunku, średnie saldo oraz całkowitą kwotę odsetek uzyskanych w odnośnym okresie;**
 - c) **całkowite saldo (dodatnie lub ujemne) po odliczeniu wszystkich opłat i zastosowaniu odsetek uzyskanych w związku z korzystaniem z rachunku** w odnośnym okresie
- ca) **zawiadomienia dotyczące planowanych zmian opłat i oprocentowania w kolejnym okresie.**

4. **EUNB po konsultacji z organami krajowymi i po przeprowadzeniu badania konsumentckiego, opracowuje wykonawcze standardy techniczne dotyczące ujednoliconego formatu prezentowania** zestawienia opłat i jego wspólnego symbolu.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do ... [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 6

Komunikaty z wykorzystaniem ujednoliconej terminologii

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby w stosownych przypadkach dostawcy usług płatniczych stosowali **we wszystkich komunikatach kierowanych do konsumentów, w tym w komunikatach umownych i marketingowych ujednoliconą terminologię** zawartą w wykazie, o którym mowa w art. 3 ust. 5, zawierającym najbardziej reprezentatywne usługi płatnicze związane z rachunkiem płatniczym.
2. Dostawcy usług płatniczych mogą stosować w swoich informacjach **marketingowych kierowanych do konsumentów** własne oznaczenia handlowe w celu opatrzenia nimi świadczonych przez siebie usług **lub oferowanych rachunków płatniczych**, pod warunkiem że w stosownych przypadkach **dokładnie** zidentyfikują odpowiadający im termin **korzystając z ujednoliconej terminologii zawartej w pełnym wykazie**, o którym mowa w art. 3 ust. 5. Dostawcy usług płatniczych **mogą stosować tego rodzaju oznaczenia handlowe** w dokumencie zawierającym informacje na temat opłat **lub** w zestawieniu opłat, **pod warunkiem że będą one używane wraz z ujednoliconą terminologią jako drugorzędne oznaczenie oferowanych usług lub rachunku.**

Artykuł 7

Krajowe porównywarki internetowe

1. Państwa członkowskie zapewniają konsumentom **nieodpłatny** dostęp do co najmniej jednej strony internetowej utworzonej **zgodnie z ust. 2 lub 3, która zawiera co najmniej następujące informacje:**
 - a) **porównanie odsetek wypłacanych lub naliczanych na rachunku płatniczym, opłat pobieranych** przez dostawców usług płatniczych za usługi oferowane w ramach rachunków płatniczych na szczeblu krajowym **;**
 - b) **porównanie wyznaczników poziomu usług świadczonych przez dostawców usług płatniczych, w tym takich wskaźników, jak liczba i lokalizacja oddziałów oraz liczba bankomatów oferujących dostęp do tych usług;**
 - c) **porównanie dodatkowych informacji dotyczących ujednoliconej terminologii unijnej, dostępu do rachunków płatniczych, w tym podstawowych rachunków płatniczych, oraz na temat procedur przeniesienia rachunku dostępnych na poziomie Unii i na poziomie krajowym. Do takich informacji mogą kierować linki do zewnętrznych stron internetowych.**
2. Państwa członkowskie ustanawiają system dobrowolnej akredytacji dla prowadzonych przez podmioty prywatne stron internetowych porównujących **elementy wymienione w art. 7 ust. 1 lit. a) i b)**, oferowane w ramach rachunków płatniczych. Aby uzyskać akredytację, porównywarki internetowe prowadzone przez podmioty prywatne muszą:
 - a) być **niezależne pod względem prawnym, finansowym i operacyjnym** od jakiegokolwiek dostawcy usług płatniczych;
 - aa) **w sposób niebudzący wątpliwości ujawniać właścicieli i źródła finansowania;**
 - ab) **określać jasne i obiektywne kryteria porównywania;**
 - ac) **być bezstronne poprzez nieumieszczanie na stronie głównej lub stronach porównywarek cenowych reklam dostawców usług płatniczych, ich agentów, podmiotów stowarzyszonych lub oznaczeń handlowych;**
 - b) zawierać treści napisane prostym **i jednoznacznym** językiem, a w stosownych przypadkach – stosować **ujednoliconą terminologię UE, o której** mowa w art. 3 ust. 5;
 - c) dostarczać **dokładnych i aktualnych** informacji z **podaniem czasu ostatniej aktualizacji;**
 - d) **dostarczać użytkownikom obiektywne i wyczerpujące wyniki, w pełni uwzględniające kryteria wyszukiwania wskazane przez użytkowników oraz, w przypadku gdy prezentowane informacje nie stanowią pełnego przeglądu rynku, jasne zestawienie danych rynkowych przed pokazaniem wyników;**

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

(da) **akceptować wnioski o umieszczenie na stronie każdego z dostawców usług płatniczych świadczącego usługi w danym państwie członkowskim;**

e) stosować skuteczną procedurę rozpatrywania zapytań i skarg.

Jeżeli od dostawców usług płatniczych pobierane są opłaty z tytułu umieszczenia ich na takich stronach, opłaty te są niedyskryminujące i są publikowane na stronie.

3. Jeżeli żadna strona internetowa nie uzyskała akredytacji zgodnie z ust. 2, państwa członkowskie zapewniają stworzenie strony internetowej prowadzonej przez właściwe organy **lub w imieniu właściwych organów**, o których mowa w art. 20, lub inny właściwy organ publiczny. Jeżeli istnieje strona internetowa akredytowana zgodnie z ust. 2, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stworzeniu dodatkowej strony internetowej prowadzonej przez właściwe organy, o których mowa w art. 20, lub inny właściwy organ publiczny. Strony internetowe prowadzone przez właściwy organ zgodnie z ust. 1 muszą być zgodne z przepisami ust. 2 lit. a)–e).

4. Państwa członkowskie **odmawiają** udzielenia akredytacji lub **wycofują akredytację** dla podmiotów prywatnych w przypadku **powtarzającego się lub uporczywego** niewywiązywania się z obowiązków określonych w ust. 2.

4a. Dostawcy usług płatniczych nie odpowiadają za nieprawdziwe lub nieaktualne informacje na swój temat lub na temat świadczonych przez nich usług, przedstawiane przez akredytowane lub nieakredytowane porównywarki internetowe, jeżeli dostawca strony nie poprawił tych informacji na żądanie dostawcy usług płatniczych.

4b. Państwa członkowskie dopilnowują, aby konsumenci uzyskiwali informacje na temat dostępności stron internetowych, o których mowa w ust. 1, oraz o stronach internetowych akredytowanych zgodnie z ust. 2 lub 3.

Artykuł 7a

Unijna porównywarka internetowa

1. Państwa członkowskie powiadamiają EUNB o porównywarkach internetowych działających zgodnie z art. 7 ust. 1, 2 i 3.

2. Do dnia ... [trzy lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] EUNB wprowadzi publicznie dostępną unijną porównywarkę internetową, która umożliwi konsumentom porównywanie rachunków płatniczych oferowanych na rynku wewnętrznym. W celu uzupełnienia podawanych informacji unijna porównywarka internetowa powinna zawierać słownik ujednoliconej terminologii UE przyjętej zgodnie z art. 3 ust. 5 oraz praktyczne wytyczne dotyczące transgranicznego przenoszenia rachunków płatniczych.

Artykuł 8

Rachunki płatnicze oferowane w pakiecie

Nie naruszając art. 4 ust. 2, państwa członkowskie dopilnowują, aby w przypadku gdy rachunek płatniczy jest oferowany łącznie z inną usługą **finansową** lub innym produktem w ramach pakietu, dostawca usług płatniczych informował konsumenta o możliwości nabycia rachunku płatniczego oddzielnie **i – jeżeli jest taka możliwość** – przekazywał oddzielne informacje na temat kosztów i opłat związanych z **wszystkimi innymi** produktami i usługami **finansowymi** oferowanymi w ramach pakietu.

ROZDZIAŁ III

PRZENIESIENIE RACHUNKU

Artykuł 9

Świadczenie usługi przeniesienia rachunku

Państwa członkowskie zapewniają świadczenie przez dostawców usług płatniczych usługi przeniesienia rachunku określonej w art. 10 każdemu konsumentowi, który posiada rachunek płatniczy u **innego** dostawcy usług płatniczych zlokalizowanego w Unii **i który podjął kroki w celu otwarcia nowego rachunku płatniczego u otrzymującego dostawcy usług płatniczych.**

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

Państwa członkowskie mogą – w odniesieniu do przeniesienia rachunku między dostawcami usług zlokalizowanymi na ich terytorium – ustanowić lub utrzymać przepisy różniące się od przepisów określonych w art. 10, jeżeli jest to wyraźnie w interesie konsumenta i przeniesienie rachunku nastąpi w (maksymalnie) takim samym terminie, jaki przewidziano w art. 10.

Artykuł 10

Usługa przeniesienia rachunku

1. Państwa członkowskie zapewniają inicjowanie usługi przeniesienia rachunku przez otrzymującego dostawcę usług płatniczych oraz świadczenie jej zgodnie z przepisami ustanowionymi w ust. 2–7.
2. Usługę przeniesienia rachunku inicjuje otrzymujący dostawca usług płatniczych. **W tym celu** otrzymujący dostawca usług płatniczych **uzyskuje od** konsumenta **pisemne upoważnienie** do wykonania usługi przeniesienia rachunku. **W przypadku wspólnych rachunków pisemne upoważnienie muszą wydać wszyscy właściciele rachunku.**

Upoważnienie sporządza się w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym zainicjowano usługę przeniesienia rachunku, lub w każdym innym języku uzgodnionym przez strony.

Upoważnienie to umożliwia konsumentowi udzielenie przekazującemu dostawcy usług płatniczych wyraźnej zgody na prowadzenie każdego z działań wymienionych w ust. 3 lit. e) i f) **lub wycofanie takiej zgody** oraz udzielenie otrzymującemu dostawcy usług płatniczych wyraźnej zgody na prowadzenie każdego z działań wymienionych w ust. 4 lit. c) i d) oraz ust. 5 **lub wycofanie takiej zgody**. Upoważnienie umożliwia także konsumentowi wyraźne zażądanie od przekazującego dostawcy usług płatniczych przekazania informacji wymienionych w ust. 3 lit. a) i b).

W upoważnieniu określa się również datę, od której regularne płatności mają być obsługiwane za pośrednictwem rachunku otwartego u otrzymującego dostawcy usług płatniczych. **Datę tą ustala się na co najmniej siódmy dzień roboczy od dnia otrzymania przez przekazującego dostawcę usług płatniczych wniosku o wykonanie przeniesienia rachunku od otrzymującego dostawcy usług płatniczych zgodnie z art. 10 ust. 6.**

3. W ciągu **dwóch dni roboczych** od otrzymania upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, otrzymujący dostawca usług płatniczych zwraca się do przekazującego dostawcy usług płatniczych o przeprowadzenie następujących działań:
 - a) przekazanie otrzymującemu dostawcy usług płatniczych oraz – jeżeli konsument wyraźnie tego zażądał zgodnie z ust. 2 – konsumentowi wykazu wszystkich istniejących zleceń stałych dotyczących poleceń przelewu oraz zleconych przez dłużnika poleceń zapłaty, **o ile występują**;
 - b) przekazanie otrzymującemu dostawcy usług płatniczych oraz – jeżeli konsument wyraźnie tego zażądał zgodnie z ust. 2 – konsumentowi dostępnych informacji na temat przychodzących na rachunek poleceń przelewu oraz zleconych przez wierzyciela poleceń zapłaty realizowanych na rachunku konsumenta w ciągu ostatnich 13 miesięcy;
 - c) przekazanie otrzymującemu dostawcy usług płatniczych **takich** dodatkowych informacji, które **dla otrzymującego dostawcy** usług płatniczych **są** niezbędne w celu dokonania przeniesienia rachunku;
 - d) **zaprzeszanie obsługiwanie przychodzących na rachunek poleceń przelewu** i zaprzestanie akceptowania poleceń zapłaty od daty określonej w upoważnieniu, o ile przekazujący dostawca usług płatniczych nie zapewnia mechanizmu automatycznego przekierowywania przychodzących na rachunek **poleceń przelewu** i poleceń zapłaty na rachunek posiadany przez konsumenta u otrzymującego dostawcy usług płatniczych;
 - e) w przypadku gdy konsument udzielił wyraźnej zgody zgodnie z ust. 2, przekazanie ewentualnego pozostałego salda dodatniego na rachunek otwarty lub posiadany u otrzymującego dostawcy usług płatniczych w dniu określonym przez konsumenta; ■
 - f) w przypadku gdy konsument udzielił wyraźnej zgody zgodnie z ust. 2, zamknięcie rachunku posiadanego u przekazującego dostawcy usług płatniczych w dniu określonym przez konsumenta;

fa) anulowanie zleceń stałych i poleceń przelewu obowiązujące od daty określonej w upoważnieniu.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

4. Po otrzymaniu informacji, o które zwrócono się do przekazującego dostawcy usług płatniczych i o których mowa w ust. 3, otrzymujący dostawca usług płatniczych przeprowadza następujące działania:

a) w ciągu siedmiu dni **roboczych** ustanawia zlecenia stałe dotyczące poleceń przelewu, o których ustanowienie wystąpił konsument, i realizuje je od daty określonej w upoważnieniu;

b) akceptuje polecenia zapłaty od daty określonej w upoważnieniu;

ba) w stosownych przypadkach informuje konsumentów o prawach przysługujących im w związku z poleceniami zapłaty w ramach jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA) zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 260/2012;

c) w przypadku gdy konsument udzielił wyraźnej zgody zgodnie z ust. 2, informuje płatników dokonujących regularnych poleceń przelewu na rachunek płatniczy konsumenta o szczegółach rachunku konsumenta prowadzonego przez otrzymującego dostawcę usług płatniczych. Jeżeli otrzymujący dostawca usług płatniczych nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, aby poinformować płatnika, zwraca się **w ciągu dwóch dni** do konsumenta lub, **w razie potrzeby i z zastrzeżeniem zgody konsumenta, do** przekazującego dostawcy usług płatniczych **po zapytaniu konsumenta o zgodę** o przekazanie brakujących informacji;

d) w przypadku gdy konsument udzielił wyraźnej zgody zgodnie z ust. 2, informuje odbiorców stosujących polecenie zapłaty do pobierania środków pieniężnych z rachunku konsumenta o szczegółach rachunku konsumenta prowadzonego przez otrzymującego dostawcę usług płatniczych oraz o dacie, od której polecenia zapłaty należy realizować z tego rachunku. Jeżeli otrzymujący dostawca usług płatniczych nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, aby poinformować odbiorcę, zwraca się **w ciągu dwóch dni** do konsumenta lub, **w razie potrzeby i z zastrzeżeniem zgody konsumenta, do** przekazującego dostawcy usług płatniczych o przekazanie brakujących informacji;

e) **w przypadku gdy konsument jest proszony o udzielenie brakujących informacji do celów**, o których mowa w lit. c) i d), dostarcza konsumentowi standardowe pisma, **sporządzone się w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym zainicjowano usługę przeniesienia rachunku, lub w każdym innym języku uzgodnionym przez strony**, zawierające szczegóły nowego rachunku oraz datę wskazaną w upoważnieniu.

4a. Państwa członkowskie dopilnowują, by dla płatników i odbiorców wyznaczono na szczeblu krajowym terminy rozpatrzenia nowych danych dotyczących rachunku konsumenta przekazanych przez otrzymującego dostawcę usług płatniczych. Państwa członkowskie dopilnowują także, by konsumenci byli powiadamiani o takich terminach i wynikających z nich obowiązkach.

5. W przypadku gdy konsument udzielił wyraźnej zgody zgodnie z ust. 2, otrzymujący dostawca usług płatniczych może przeprowadzić wszelkie dodatkowe działania, które są niezbędne do dokonania przeniesienia rachunku.

6. Na wniosek otrzymującego dostawcy usług płatniczych przekazujący dostawca usług płatniczych przeprowadza następujące działania:

a) przekazuje otrzymującemu dostawcy usług płatniczych informacje, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), w ciągu siedmiu dni **roboczych** od otrzymania wniosku;

b) **zaprzestaje obsługiwanie przychodzących na rachunek poleceń przelewu** i zaprzestaje akceptowania poleceń zapłaty na rachunku płatniczym od dnia wskazanego przez otrzymującego dostawcę usług płatniczych, o ile przekazujący dostawca usług płatniczych nie zapewni mechanizmu automatycznego przekierowywania **przychodzących na rachunek poleceń przelewu** i poleceń zapłaty na rachunek posiadany przez konsumenta u otrzymującego dostawcy usług płatniczych;

c) przekazuje **całe** pozostałe saldo dodatnie z rachunku płatniczego na rachunek posiadany u otrzymującego dostawcy usług płatniczych;

d) **po przeprowadzeniu działań wymienionych w lit. a), b) i c)** zamyka rachunek płatniczy;

e) przeprowadza wszelkie dodatkowe działania niezbędne do dokonania przeniesienia rachunku zgodnie z ust. 5.

6a. Przekazujący dostawca usług płatniczych nie ma obowiązku zamknięcia rachunku płatniczego zgodnie z ust. 6 lit. d), w przypadku gdy konsument posiada nieuregulowane zobowiązania względem dostawcy usług płatniczych. Dostawca usług płatniczych niezwłocznie informuje konsumenta, w sytuacji gdy nieuregulowane zobowiązania uniemożliwiają zamknięcie rachunku płatniczego.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

7. Nie naruszając art. 55 ust. 2 dyrektywy 2007/64/WE, przekazujący dostawca usług płatniczych nie blokuje instrumentów płatniczych przed datą uzgodnioną z otrzymującym dostawcą usług płatniczych, **tak aby nie przerywać świadczenia usług płatniczych na rzecz konsumenta podczas procesu przeniesienia rachunku.**

8. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie **wszystkich** przepisów określonych w ust. 1–7 z **wyjątkiem przepisów zawartych w ust. 4 lit. c) i d)** także wówczas, gdy usługę przeniesienia rachunku inicjuje dostawca usług płatniczych zlokalizowany w innym państwie członkowskim.

9. W przypadku określonym w ust. 8 obowiązują terminy dwa razy dłuższe niż wskazano w ust. 3, 4 i 6, z **wyjątkiem transakcji wchodzących w zakres art. 1 rozporządzenia (UE) nr 260/2012, jeżeli rachunki prowadzone przez przekazującego i otrzymującego dostawcę usług płatniczych są denominowane w euro.** Niniejszy przepis podlega przeglądowi zgodnie z art. 27.

Artykuł 11

Opłaty związane z usługą przeniesienia rachunku

1. Państwa członkowskie zapewniają konsumentom możliwość nieodpłatnego dostępu do danych osobowych dotyczących istniejących zleceń stałych i poleceń zapłaty posiadanych przez przekazującego lub otrzymującego dostawcę usług płatniczych.

2. Państwa członkowskie zapewniają przekazanie przez przekazującego dostawcę usług płatniczych informacji wymaganych przez otrzymującego dostawcę usług płatniczych zgodnie z art. 10 ust. 6 lit. a) bez pobierania jakichkolwiek opłat od konsumenta lub otrzymującego dostawcy usług płatniczych.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby ewentualne opłaty pobierane przez przekazującego dostawcę usług płatniczych od konsumenta za zamknięcie posiadanego u niego rachunku płatniczego były określane zgodnie z art. 45 ust. 2 dyrektywy 2007/64/WE.

4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby ewentualne opłaty pobierane przez przekazującego lub otrzymującego dostawcę usług płatniczych od konsumenta za dowolną usługę świadczoną zgodnie z art. 10, inną niż usługi, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, były **adekwatne.**

Artykuł 11a

Automatyczne przekierowywanie

O ile Komisja nie postanowi inaczej po przeprowadzeniu oceny skutków regulacji, państwa członkowskie dopilnowują, by do dnia ... [sześć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] wprowadzono mechanizm automatycznego przekierowywania płatności z jednego rachunku płatniczego na drugi w tym samym państwie członkowskim, w połączeniu z systemem automatycznego powiadamiania płatników i odbiorców o przekierowywaniu ich płatności.

Artykuł 12

Strata finansowa dla konsumentów

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawca usług płatniczych **uczestniczący w procesie przeniesienia rachunku** wyrównał każdą **opłatę lub inną** stratę finansową poniesioną przez konsumenta w wyniku niewywiązania się przez **tego** dostawcę ze swoich obowiązków określonych w art. 10 **w ciągu trzech dni roboczych od stwierdzenia tego faktu. Ciężar dowodu leży po stronie dostawcy usług płatniczych, który musi wykazać, że warunki określone w art. 10 zostały spełnione.**

2. Konsument nie ponoszą żadnych strat finansowych wynikających z błędów lub opóźnień w aktualizacji danych dotyczących ich rachunku płatniczego po stronie płatnika lub odbiorcy. **Państwa członkowskie dopilnowują, by płatnicy i odbiorcy byli pociągani do odpowiedzialności, jeżeli nie dotrzymują terminów ustalonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10 ust. 4a.**

Artykuł 13

Informacje na temat usługi przeniesienia rachunku

1. Państwa członkowskie zapewniają udostępnianie konsumentom przez dostawców usług płatniczych następujących informacji na temat usługi przeniesienia rachunku:

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- a) role, jakie odgrywają przekazujący i otrzymujący dostawca usług płatniczych na każdym etapie procesu przeniesienia rachunku, które określono w art. 10;
 - b) terminy zakończenia poszczególnych etapów;
 - c) ewentualne opłaty pobierane w związku z procesem przeniesienia rachunku;
 - d) wszelkie informacje, które konsument będzie musiał przedstawić;
 - e) system procedur związanych z alternatywnymi metodami rozwiązywania sporów, o których mowa w art. 21.
2. Informacje są przekazywane nieodpłatnie na trwałym nośniku we wszystkich oddziałach dostawców usług płatniczych dostępnych dla konsumentów oraz są stale dostępne w formie elektronicznej na ich stronach internetowych.

ROZDZIAŁ IV

DOSTĘP DO RACHUNKÓW PŁATNICZYCH

Artykuł 14

Niedyskryminacja

Państwa członkowskie dopilnowują, aby konsumenci przebywający legalnie na terytorium Unii nie byli dyskryminowani ze względu na przynależność państwową lub ze względu na miejsce pobytu *ani z innych przyczyn, o których mowa w art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej*, w przypadku otwierania rachunku płatniczego na terytorium Unii lub korzystania z takiego rachunku. Warunki mające zastosowanie do *posiadania podstawowego rachunku płatniczego nie powinno w żaden sposób być dyskryminujące. Zabrania się dyskryminacji na przykład przez inny wygląd karty, inny rachunek czy numer karty.*

Artykuł 15

Prawo dostępu do podstawowego rachunku płatniczego

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby *wszyscy dostawcy usług płatniczych, którzy prowadzą działalność w zakresie ogólnych detalicznych usług płatniczych i którzy w ramach swojej regularnej działalności gospodarczej oferują rachunki płatnicze jako integralną część oferty, oferowali* konsumentom podstawowy rachunek płatniczy. Państwa członkowskie dopilnowują, aby podstawowe rachunki płatnicze nie były oferowane jedynie przez dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek wyłącznie *przez narzędzia internetowe.*

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zwolnieniu dostawców usług płatniczych z obowiązku, o którym mowa w akapicie pierwszym pod warunkiem zgody ze strony Komisji. Wszelkie zwolnienia opierają się na obiektywnych i restrykcyjnych kryteriach. Komisja wyraża zgodę na zwolnienia jedynie wówczas, gdy są zagwarantowane równe warunki prowadzenia działalności dla wszystkich dostawców usług, gdy nie będzie podważane prawo dostępu przysługujące konsumentom oraz gdy zwolnienie nie prowadzi w danym państwie członkowskim do sytuacji, w której klienci korzystający z podstawowych rachunków płatniczych są stygmatyzowani.[Popr. 4/rev i 5/rev]

1a. *Państwa członkowskie mogą znieść obowiązek określony w ust. 1, jeżeli dostawcy usług płatniczych:*

- a) *zostali wymienieni w art. 2 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady*⁽¹⁾;
- b) *prowadzą działalność o charakterze niezarobkowym;*
- c) *wymagają członkostwa w oparciu o określone kryteria, takie jak wykonywany zawód.*

Zniesienie tego obowiązku pozostaje bez uszczerbku dla przysługującego konsumentom prawa dostępu do podstawowego rachunku płatniczego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

2. Państwa członkowskie zapewniają **wprowadzenie na swoim terytorium systemu, który zapewni konsumentom prawo do otwarcia i korzystania z podstawowego rachunku płatniczego, o którym mowa w art. 14, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:**

a) prawo to przysługuje niezależnie od miejsca pobytu konsumenta, **nie naruszając ust. 2a;**

aa) **należy wprowadzić mechanizm, dzięki któremu konsumenci bez stałego adresu, osoby ubiegające się o azyl oraz konsumenci, którym nie przyznano zezwolenia na pobyt, ale których wydalenie jest niemożliwe z przyczyn prawnych, będą mogli spełnić wymogi rozdziału II dyrektywy 2005/60/WE;**

b) korzystanie z tego prawa przez konsumenta **nie może się wiązać** z nadmiernymi trudnościami lub obciążeniami;

ba) **należy wprowadzić mechanizm, dzięki któremu konsumenci nieposiadający rachunku, konsumenci wrażliwi oraz konsumenci mobilni będą informowani o dostępności rachunków podstawowych;**

bb) **usługa przeniesienia rachunku, o której mowa w art. 10 i 11 niniejszej dyrektywy, ma również zastosowanie, jeżeli w ramach usługi przeniesienia rachunku konsument pragnie przejść z innego rachunku płatniczego na podstawowy rachunek płatniczy.**

2a. **Z myślą o umożliwieniu korzystania z prawa ustanowionego w ust. 2, państwa członkowskie wymagają od konsumentów realnego powiązania z państwem członkowskim, w którym chcą oni otworzyć podstawowy rachunek płatniczy i z niego korzystać.**

Jeżeli wymaga się od konsumenta wykazania takiego powiązania, państwa członkowskie dopilnowują, by nie wiązało się to z obciążeniami dla konsumenta. W tym celu państwa członkowskie dokładają starań, by właściwe organy sporządziły wykaz określający, jaką formę może przyjąć takie powiązanie. Wykaz ten powinien obejmować przynajmniej obywatelstwo, powiązania rodzinne, ośrodek interesów życiowych, miejsce pracy, odbywania stażu lub nauki zawodu, przyjęcie oferty pracy lub inne powiązania zawodowe, miejsce studiów lub szkolenia zawodowego, miejsce zamieszkania, nieruchomości oraz wszelkie nierozpatrzone wnioski azylowe lub imigracyjne.

Aby wesprzeć właściwe organy przy wykonywaniu niniejszego ustępu, EUNB opracowuje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Dostawcy usług płatniczych uwzględniają informacje uzyskane od konsumenta i mogą wymagać od konsumenta, aby w celu otwarcia rachunku był osobiście obecny w najbliższym oddziale lub reprezentowany prawnie przez osobę trzecią.

Państwa członkowskie dopilnowują, by konsument mógł wykazać realne powiązanie w ciągu miesiąca po otwarciu rachunku z wyprzedzeniem na odległość. Przed dokonaniem takiej weryfikacji, łącznie z osobistą obecnością w razie konieczności, dostawca usług płatniczych może ograniczyć korzystanie z rachunku.

2b. **Państwa członkowskie mogą wprowadzić wymóg, aby przed otwarciem podstawowego rachunku płatniczego dostawcy usług płatniczych sprawdzali, czy konsument posiada aktywny i równoważny rachunek płatniczy na terytorium tego państwa członkowskiego, oraz mogą wprowadzić wymóg by konsument podpisał stosowne oświadczenie.**

3. Dostawcy usług płatniczych nie mogą odrzucić wniosku o uzyskanie dostępu do podstawowego rachunku płatniczego, z wyjątkiem następujących przypadków:

a) **jeżeli środki należytej staranności zastosowane wobec klienta zgodnie z rozdziałem II dyrektywy 2005/60/WE wykażą znaczne ryzyko, że będzie on korzystał z rachunku niezgodnie z prawem Unii;**

b) **w przypadku gdy państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w ust. 2b niniejszego artykułu, jeżeli konsument posiada już rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych zlokalizowanego na terytorium tego państwa, który umożliwia mu korzystanie z usług płatniczych wymienionych w art. 16 ust. 1.**

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby proces przetwarzania wniosków o udzielenie dostępu do podstawowego rachunku płatniczego przez dostawców usług płatniczych nie trwał dłużej niż siedem dni roboczych od daty otrzymania kompletnego wniosku, w tym dokumentu tożsamości. Państwa członkowskie dopilnowują, aby w przypadkach wymienionych w ust. 3 dostawca usług płatniczych niezwłocznie i nieodpłatnie informował konsumenta na piśmie o odrzuceniu wniosku **i konkretnych przyczynach tego odrzucenia**, chyba że przekazanie takiej informacji byłoby sprzeczne z celami związanymi z bezpieczeństwem narodowym lub **przestępstwami finansowymi**. Ponadto należy wskazać konsumentowi co najmniej jeden bezpłatny lub przystępny cenowo środek odwoławczy albo bezpłatną lub przystępną cenowo usługę doradztwa, a także dostępne alternatywne mechanizmy rozstrzygnięcia sporów.

5. Państwa członkowskie dopilnowują, aby w przypadkach wymienionych w ust. 3 lit. b) dostawca usług płatniczych podjął odpowiednie środki zgodnie z rozdziałem III dyrektywy 2005/60/WE.

6. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostęp do podstawowego rachunku płatniczego nie był uzależniony od wykupienia dodatkowych usług **lub udziałów dostawcy usług płatniczych**.

Artykuł 16

Charakterystyka podstawowego rachunku płatniczego

1. Państwa członkowskie zapewniają świadczenie w ramach podstawowego rachunku płatniczego następujących usług:

a) usług umożliwiających wszelkie działania niezbędne do otwarcia, prowadzenia i zamknięcia rachunku płatniczego;

b) usług umożliwiających wpłatę środków pieniężnych na rachunek płatniczy;

c) usług umożliwiających wypłatę gotówki z rachunku płatniczego w obrębie Unii **w kasie banku lub w bankomacie w godzinach pracy banku lub poza nimi**;

d) dokonywania następujących transakcji płatniczych w obrębie Unii:

(i) poleceń zapłaty **SEPA i poleceń zapłaty w walucie innej niż euro**;

(ii) transakcji płatniczych **SEPA i transakcji płatniczych w walucie innej niż euro** przy użyciu **instrumentu płatniczego (np. karty płatniczej lub oprogramowania)**, w tym płatności online;

(iii) poleceń przelewu **SEPA i poleceń przelewu w walucie innej niż euro, w tym zleceń stałych, w terminalach, w kasie banku oraz za pośrednictwem narzędzi internetowych dostawcy usług płatniczych**.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby – jeżeli konsument korzysta z podstawowego rachunku płatniczego do celów prywatnych – nie istniały ograniczenia liczby operacji, jakich może dokonać konsument zgodnie ze specjalną taryfą prowizji i opłat określoną w art. 17. Określając definicję celów prywatnych, państwa członkowskie uwzględniają istniejące zachowania konsumentów i powszechne praktyki handlowe.

3. Państwa członkowskie zapewniają konsumentowi możliwość zarządzania transakcjami płatniczymi i ich inicjowania w ramach podstawowego rachunku płatniczego **w oddziałach dostawcy usług płatniczych lub** za pośrednictwem narzędzi **internetowych**, jeżeli są one dostępne.

4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby **podstawowy rachunek płatniczy nie oferował** kredytu w rachunku bieżącym **poza tymczasowymi środkami buforowymi dla niewielkich kwot w stosownych przypadkach**. Państwa członkowskie mogą zezwolić dostawcom usług płatniczych na oferowanie konsumentom korzystającym z podstawowych rachunków płatniczych kredytu w rachunku bieżącym oraz innych produktów kredytowych jako wyraźnie odrębnych usług. Dostęp do podstawowego rachunku płatniczego lub korzystanie z tego rachunku nie może być w żaden sposób ograniczone lub uwarunkowane zakupem takich usług kredytowych. Opłaty za takie usługi powinny być przejrzyste i przynajmniej na poziomie równie korzystnym jak ten, który przewiduje zwykła polityka cenowa dostawcy.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

4a. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 24 w celu dokonania aktualizacji wykazu usług oferowanych w ramach podstawowego rachunku płatniczego z uwagi na zmiany w zakresie środków płatniczych i postęp techniczny.

Artykuł 17

Opłaty

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy usług płatniczych oferowali usługi wymienione w art. 16 nieodpłatnie lub za adekwatną opłatą. **Państwa członkowskie wymagają od dostawców usług płatniczych dopilnowania, by spośród oferowanych przez nich produktów podstawowy rachunek płatniczy był zawsze rachunkiem płatniczym o najniższych opłatach z tytułu uzyskania dostępu do minimalnego pakietu usług płatniczych określonych w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 16 ust. 1 i 2.**

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby opłaty pobierane od konsumenta w wyniku niewypełnienia przez konsumenta zobowiązań określonych w umowie ramowej były adekwatne **i nie wyższe niż opłaty wynikające ze zwyczajowej polityki cenowej dostawcy.**

I

Artykuł 18

Umowy ramowe i ich rozwiązanie

1. Umowy ramowe zapewniające dostęp do podstawowego rachunku płatniczego podlegają przepisom dyrektywy 2007/64/WE, o ile nie określono inaczej w ust. 2 i 3.

2. Dostawca usług płatniczych może jednostronnie rozwiązać umowę ramową **jedynie wtedy**, gdy jest spełniony co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) konsument umyślnie wykorzystał rachunek do **nielegalnych celów**;
- b) przez ponad 24 kolejnych miesięcy na rachunku nie dokonywano żadnych transakcji, **a dostawca usług płatniczych nie otrzymywał należnych opłat**;
- c) konsument celowo podał nieprawidłowe informacje w celu uzyskania dostępu do podstawowego rachunku płatniczego, mając świadomość, że podanie prawidłowych informacji **skutkowałoby odrzuceniem wniosku**;
- ca) konsument nie jest w stanie udowodnić realnego powiązania z danym państwem członkowskim, o którym mowa w art. 15 ust. 2a, w ciągu miesiąca po otwarciu rachunku z wyprzedzeniem na odległość**;
- d) konsument nie przebywa legalnie na terytorium Unii lub otworzył drugi rachunek płatniczy w państwie członkowskim, w którym posiada już podstawowy rachunek płatniczy.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby w przypadku rozwiązania umowy podstawowego rachunku płatniczego dostawca usług płatniczych nieodpłatnie poinformował na piśmie konsumenta o przyczynach i uzasadnieniu rozwiązania takiej umowy **oraz wskazał co najmniej jeden bezpłatny lub przystępny cenowo środek odwoławczy albo bezpłatną lub przystępną cenowo usługę doradztwa, a także dostępne alternatywne mechanizmy rozstrzygania sporów**, co najmniej miesiąc przed datą, w której rozwiązanie umowy staje się skuteczne, **chyba że przekazanie takich informacji byłoby sprzeczne z celami związanymi z bezpieczeństwem narodowym.**

Artykuł 19

Ogólne informacje na temat podstawowych rachunków płatniczych

1. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie **odpowiednich** środków mających na celu zwiększenie świadomości w zakresie dostępności podstawowych rachunków płatniczych, ich warunków cenowych, procedur, które należy przeprowadzić w celu skorzystania z prawa dostępu do podstawowych rachunków płatniczych oraz metod uzyskania dostępu do alternatywnych metod rozwiązywania sporów. **Państwa członkowskie dopilnowują, aby środki komunikacji były odpowiednie, właściwie ukierunkowane i skierowane w szczególności konsumentów nieposiadających rachunku, konsumentów wrażliwych i mobilnych.**

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy usług płatniczych **aktywnie** udostępniali konsumentom **przystępne** informacje na temat szczególnych cech oferowanych podstawowych rachunków płatniczych, wiążących się z nimi opłat oraz warunków korzystania z takich rachunków, **a także by zapewniali odpowiednią pomoc.** Ponadto państwa członkowskie dopilnowują, aby konsument był informowany o tym, że uzyskanie dostępu do podstawowego rachunku płatniczego nie wymaga wykupienia dodatkowych usług.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

2a. Państwa członkowskie wymagają od placówek edukacyjnych i punktów doradztwa wprowadzenia usług wsparcia dla najbardziej wrażliwych grup, aby pomóc im w odpowiedzialnym zarządzaniu własnym budżetem. Państwa członkowskie wspierają inicjatywy podejmowane w tym celu oraz dążą do poprawy edukacji finansowej w szkołach i poza nimi. Należy zminimalizować zagrożenie wykluczenia finansowego dla wszystkich konsumentów. Ponadto państwa członkowskie powinny wspierać inicjatywy dostawców usług płatniczych, które dążą do tego, by udostępnianiu podstawowych rachunków płatniczych towarzyszyły niezależne działania w zakresie edukacji finansowej.

2b. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy usług płatniczych, którzy mają obowiązek oferować podstawowe rachunki płatnicze, publikowali co roku dane o liczbie wniosków o takie rachunki, wniosków odrzuconych, rachunków otworzonych i zamkniętych w czasie odnośnego roku. Odnośne dane są gromadzone i publikowane na szczeblu oddziału i na szczeblu korporacji.

2c. Państwa członkowskie dopilnowują, by właściwe organy publikowały – w tym również na swojej stronie internetowej – informacje na temat kontroli wyników każdego dostawcy usług płatniczych pod względem spełniania wymogu dotyczącego prawa dostępu. W tym celu odnośni dostawcy usług płatniczych są niezależnie oceniani na podstawie osiągniętych wyników pod względem zapewniania podstawowych rachunków płatniczych. Co roku publikowany jest ranking dziesięciu najlepszych banków według udziału w rynku. Wszystkie odnośne dane są składane do Komisji i EUNB.

ROZDZIAŁ V

WŁAŚCIWE ORGANY I ALTERNATYWNE METODY ROZWIĄZYWANIA SPORÓW

Artykuł 20

Właściwe organy

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy w celu zapewnienia i monitorowania skutecznego przestrzegania niniejszej dyrektywy. Wyznaczone właściwe organy podejmują wszelkie niezbędne działania, aby zapewnić skuteczne przestrzeganie niniejszej dyrektywy. Organy te są niezależne od dostawców usług płatniczych. Są one właściwymi organami w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, są niezależne od dostawców usług płatniczych i posiadają wszystkie uprawnienia i zasoby niezbędne do wykonywania ich obowiązków. W przypadku gdy do zapewnienia i monitorowania skutecznego przestrzegania niniejszej dyrektywy uprawniony jest więcej niż jeden właściwy organ, państwa członkowskie zapewniają ścisłą współpracę pomiędzy tymi organami, tak aby mogły one skutecznie wykonywać swoje obowiązki. **Organy te ściśle współpracują z właściwymi organami innych państw członkowskich w celu zapewnienia prawidłowego i pełnego stosowania środków ustanowionych w niniejszej dyrektywie.**

2a. **Organy określone w ust. 1 regularnie konsultują się z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, łącznie z przedstawicielami konsumentów, aby zapewnić i monitorować efektywną zgodność z niniejszą dyrektywą, bez uszczerbku dla wymogu niezależności, o którym mowa w ust. 1.**

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wyznaczonych właściwych organach, o których mowa w ust. 1, do dnia ... [jeden roku po wejściu w życie niniejszej dyrektywy]. Państwa członkowskie informują Komisję o każdym podziale obowiązków między tymi organami. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o każdej późniejszej zmianie w zakresie wyznaczenia i odpowiednich kompetencji tych organów.

Artykuł 21

Alternatywne metody rozstrzygania sporów

1. Państwa członkowskie **ustanawiają adekwatne i skuteczne procedury składania skarg i dochodzenia roszczeń w ramach** pozasądowego rozstrzygania sporów **między konsumentami a dostawcami usług płatniczych** dotyczących praw i obowiązków ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy. **Państwa członkowskie wyznaczają w tym celu istniejące organy lub, w stosownych przypadkach, ustanawiają nowe organy.**

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

1a. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy usług płatniczych zwracali się do przynajmniej jednego organu zajmującego się alternatywnym rozstrzygnięciem sporów, spełniającego następujące kryteria:

- a) bieg terminu do wniesienia sporu do sądu ulega zawieszeniu na czas trwania procedury alternatywnego rozstrzygnięcia sporów;
- b) procedura jest bezpłatna lub wiąże się z umiarkowanymi kosztami, co zostało określone w przepisach krajowych;
- c) środki elektroniczne nie stanowią jedynych środków, za pomocą których strony mogą uzyskać dostęp do procedury;
- d) zapewniono równe reprezentowanie dostawców, konsumentów i innych użytkowników.

1b. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy usług płatniczych zobowiązali się do współpracy z przynajmniej jednym organem ds. alternatywnego rozstrzygnięcia sporów.

1c. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNB o organach, o których mowa w ust. 1, do dnia ... [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o każdej późniejszej zmianie dotyczącej tych organów.

1d. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy usług płatniczych informowali konsumentów o organach ds. alternatywnego rozstrzygnięcia sporów, które są dla nich właściwe i uprawnione do rozwiązywania potencjalnych sporów między nimi i konsumentami. Muszą oni również określić, czy sami zobowiązali się, czy też zostali zobowiązani do korzystania z usług tych organów w celu rozwiązywania sporów z konsumentami.

1e. Informacje, o których mowa w ust. 1b, podaje się w sposób jasny, zrozumiały i łatwo dostępny na stronie internetowej dostawców, jeśli taka istnieje, oraz w ogólnych warunkach umowy sprzedaży lub umowy o świadczenie usług między dostawcą a konsumentem.

ROZDZIAŁ VI

SANKCJE

Artykuł 22

Środki administracyjne oraz nakładanie kar administracyjnych i innych środków administracyjnych

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar administracyjnych i innych środków administracyjnych mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wdrożenia. Wspomniane sankcje administracyjne i inne środki administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Wszelkie kary pieniężne nalicza się w miarę możliwości na szczeblu Unii, aby zapewnić skuteczne wdrożenie przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę.

2. EUNB wydaje wytyczne przeznaczone dla właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące rodzajów kar administracyjnych i innych środków administracyjnych oraz wysokości pieniężnych sankcji administracyjnych.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby właściwe organy bez zbędnych opóźnień podawały do publicznej wiadomości informacje o nałożeniu wszelkich kar lub innych środków z tytułu naruszenia przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, w tym informacje o rodzaju i charakterze naruszenia.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach dotyczących kar do dnia ... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] oraz o każdej późniejszej zmianie tych przepisów.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 23

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących art. 3 ust. 4 zgodnie z art. 24.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

Artykuł 24

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 23, powierza się Komisji na czas nieokreślony od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 23, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 23 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie **trzech** miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o **trzy** miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 26

Ocena

1. Po raz pierwszy **do dnia ... [trzy lata** od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co **roku** państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat następujących kwestii:
 - a) przestrzegania przez dostawców usług płatniczych przepisów art. 3–6;
 - b) liczby akredytowanych porównywarek internetowych ustanowionych zgodnie z art. 7 **oraz najlepszych praktyk w zakresie satysfakcji użytkowników porównywarek internetowych**;
 - c) liczby przeniesionych rachunków płatniczych, **średniego czasu realizacji przeniesienia**, średniej **całkowitej** opłaty pobieranej za przeniesienie rachunku, liczby przypadków odmowy przeniesienia rachunku, **najczęstszych problemów, których doświadczają konsumenci podczas przenoszenia rachunku**;
 - d) liczby otwartych podstawowych rachunków płatniczych, **okresu posiadania takiego rodzaju rachunku**, liczby przypadków odmowy otwarcia takiego **rachunku i jego zamknięcia, a także** przyczyn takiej odmowy oraz powiązanych opłat;

da) podjętych działań mających na celu wspieranie szczególnie wrażliwych grup społecznych w kwestiach budżetowych i związanych z nadmiernym zadłużeniem.
2. **Komisja przedstawia sprawozdanie roczne w oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie.**

Artykuł 27

Klauzula przeglądu

1. Do dnia ... [cztery lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednim wnioskiem ustawodawczym.

Sprawozdanie zawiera:

- a) **zestawienie wszystkich postępowań wszczętych przez Komisję w związku z niewłaściwym lub niepełnym wykonaniem niniejszej dyrektywy;**

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- b) ocenę wpływu niniejszej dyrektywy na harmonizację i integrację bankowości detalicznej w UE oraz na konkurencję i średni poziom opłat w państwach członkowskich;
- c) strategię poprawy jakości, przejrzystości i porównywalności usług płatniczych oferowanych w całej UE, w tym przejrzystości modeli biznesowych i strategii inwestycyjnych oraz społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;
- d) ocenę kosztów i korzyści związanych z wdrożeniem możliwości pełnego przenoszenia numerów rachunków płatniczych w całej UE, w tym plan działania, w którym określa się konkretne kroki, jakie należy podjąć w związku z tego rodzaju wdrożeniem;
- e) ocenę charakterystyki konsumentów, którzy otworzyli podstawowe rachunki płatnicze po transpozycji dyrektywy;
- f) przykłady najlepszych praktyk z państw członkowskich w zakresie ograniczania wykluczenia konsumentów z dostępu do usług płatniczych;
- g) ocenę opłat pobieranych w związku z podstawowymi rachunkami płatniczymi, przy uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 17 ust. 3;
- h) ocenę możliwości ustanowienia górnego limitu sumy opłat rocznych z tytułu otwarcia i korzystania z podstawowego rachunku płatniczego, obowiązującego w całej UE, oraz sposobów dostosowania tego limitu do specyfiki krajowej;
- i) ocenę wpływu udostępnienia podstawowych rachunków płatniczych na rynek innych rachunków płatniczych, w ramach których oferuje się podobne usługi.

2. W ramach przeglądu przeprowadza się ocenę, między innymi w oparciu o informacje otrzymane od państw członkowskich zgodnie z art. 26, konieczności zmiany i aktualizacji wykazu usług oferowanych w ramach podstawowego rachunku płatniczego z uwagi na zmiany w zakresie środków płatniczych i postęp techniczny.

3. Ponadto w ramach przeglądu przeprowadza się ocenę zasadności wprowadzenia dodatkowych środków poza środkami przyjętymi zgodnie z art. 7 i 8 w odniesieniu do porównywarek internetowych oraz ofert pakietowych.

Artykuł 28

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia ... [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Jeśli dokumenty dołączone do notyfikacji o środkach transpozycji dostarczone przez państwa członkowskie są niewystarczające, aby w pełni ocenić zgodność tych środków z określonymi przepisami dyrektywy, Komisja może na prośbę EUNB oraz w ramach prowadzenia swoich zadań zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010, lub z własnej inicjatywy, wymagać od państw członkowskich dostarczenia bardziej szczegółowych informacji na temat transpozycji niniejszej dyrektywy i wdrożenia środków w niej zawartych.

2. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia ... [rok od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie stosują przepisy rozdziału III od dnia ... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] w odniesieniu do usług przeniesienia rachunku między dostawcami usług płatniczych zlokalizowanymi w tym samym państwie członkowskim oraz – w przypadku rachunków płatniczych denominowanych w euro – między dostawcami usług płatniczych zlokalizowanymi w Unii w odniesieniu do usług płatniczych denominowanych w euro.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego oraz jeżeli Komisja nie postanowi inaczej na podstawie wstępnej oceny skutków regulacji państwa członkowskie stosują przepisy rozdziału III od dnia ... [48 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] w odniesieniu do usług przeniesienia rachunku między dostawcami usług płatniczych zlokalizowanymi w Unii w przypadku rachunków płatniczych denominowanych w innej walucie niż euro.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie stosują przepisy art. 4 ust. 1–6, art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 6 ust. 1 i 2 w ciągu 18 miesięcy od daty publikacji wykazu, o którym mowa w art. 3 ust. 5.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie, które do dnia 1 stycznia 2014 r. posiadają krajowe przepisy zapewniające dostęp do podstawowych rachunków płatniczych konsumentom przebywającym legalnie na ich terytorium, stosują przepisy rozdziału IV od dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

3. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

4. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego przyjmowanych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 30

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w [...]

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
